

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Horváth Antal ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Gajdán István ügyvéd által képviselt Vám-és Pénzügyőrség Nyugat-dunántúli Regionális Parancsnoksága alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2006. november 23-án kelt K.27.413/2006/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság K.27.413/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 94.200 (kilencvennégyezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Győri Vámhivatal 2006. március 4-én a hegyeshalmi határátkelőhelyen ellenőrzés alá vonta a ... forgalmi rendszámú szerb-montenegrói honosságú ... típusú menetrend szerint közlekedő autóbust (továbbiakban gépjármű), amit a felperes vezetett. A felperesen kívül a gépjárműn tartózkodott gépjárművezetőként 3 személy és 22 utas. A gépjármű bal hátsó kerékjáratí szerelőnyílásából, 9 db bevásárlótáskából 120 karton különféle márkájú szerb zárjegyes cigaretta került lefoglalásra, amit a gépjárműn tartózkodó személyek közül senki nem ismert el sajátjának.

Az első fokon eljáró közigazgatási szerv - jövedéki törvénysértés miatt - kötelezte a felperest 1.570.800 Ft jövedéki bírság megfizetésére. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2408/2006. számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Az alperes érdemi döntését a 2003. évi CXXVII. törvény (továbbiakban Jöt.) 4. § a) pontjában, 3. § (2) bekezdés g) pontjában, 114. § (1) bekezdés b) pontjában, a Ptk. 187. §-ában foglaltakra alapította. Az alperes határozatát azzal indokolta,

hogy az ellenőrzés időpontjában az adózás alól elvont terméket a felperes szállította, birtokolta. A felperes nem tudta hitelt érdemlően igazolni a magyar adójeggyel el nem látott jövedéki termék adózott voltát, adófelfüggesztés mellett történő szállítását, ezért a jövedéki termék jövedéki adótartalma után jövedéki bírság fizetésére köteles.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte, azzal érvelt, hogy nem alkalmazottja a járműtulajdonos cégnek, kizárólag a viteldíj ellentételezéseként vezette a gépjárművet, az adózatlan terméknek nem volt a birtokosa illetve szállítója, arról nem volt tudomása. A felperes hivatkozott arra is, hogy az ellene csempészet vétsége miatt indult büntetőeljárás megszüntetésre került.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította, jogi álláspontja a következő volt:

Az ügy eldöntése szempontjából nincs jelentősége a büntetőeljárás megszüntetésének, és annak sem, hogy a felperes milyen jogviszony alapján vezette a gépjárművet, és, hogy a gépjármű tulajdonosa az ellenőrzéskor a buszon tartózkodott-e vagy sem. A gépjárművet ugyanis a felperes vezette, ennél fogva őt kell a csempészáru szállítójának és birtokosának tekinteni. A Jöt. 114. § (1) bekezdés b) pontja értelmében adózatlan jövedéki termék szállítása és birtoklása esetén - az objektív felelősségi szabályokból következően - a hatóságnak a jövedéki bírságot ki kellett szabnia.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. A felperes azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mivel az objektív felelősségre hivatkozással a hatóságok nem tettek eleget a tényállás tisztázási kötelezettségüknek. A hatóságok figyelmen kívül hagyták, hogy a gépjárművön nem sofőrként dolgozott, hanem azt a viteldíj ellentételezése fejében vezette, a termékek egy része a sofőrök és az utaskísérők pihenését biztosító hálófülkéből, illetve a karosszéria alól került elő, és ezeket nem ő helyezte el a gépjárművön, erre nem is lett volna lehetősége.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A hatóság nem vitásan köteles a határozathozatalhoz szükséges tényállást tisztázni, bizonyítási kötelezettség azonban csak az ügy eldöntése szempontjából releváns tények tekintetében terheli, ezt a kört pedig a jogvita eldöntésére irányadó anyagi jogi jogszabályi rendelkezések határolják be.

A Jöt. 3. § (2) bekezdés g) pontja értelmében a cigaretta jövedéki terméknek minősül. A Jöt. 4. § a) pontja alapján a Jöt. rendelkezéseit alkalmazni kell a jövedéki terméket birtokló, szállító személyre. A Jöt. 15. § (2) bekezdés a) pontja alapján adófizetési kötelezettség keletkezik, ha az adóraktáron kívül jogellenesen előállított vagy a harmadik országból, tagállamból jogellenesen behozott jövedéki terméket megszerzik, birtokolják, szállítják. A Jöt. 17. § (3) bekezdése értelmében adófizetésre kötelezett az a személy, aki az adózatlan jövedéki terméket a törvénytől eltérően jogellenesen megszerzi, birtokolja, szállítja. A Jöt. 114. § (1) bekezdés b) pontja pedig akként rendelkezik, hogy a természetes személy amennyiben olyan jövedéki terméket birtokol, szállít, amelyet nem adóraktárban állítottak elő, vagy amelyet nem vámkezelték, a termék mennyisége után jövedéki bírságot köteles fizetni.

Az ismertetett törvényi szabályozásból következik, hogy a Jöt. kimentésre nem ad lehetőséget. Nincs jelentősége tehát a Jöt. hatálya alá tartozó személy jó- avagy rosszhiszeműségnek, szándékosságának, vagy gondatlanságának, a vétkességnek, a Jöt. az objektív felelősség talaján áll.

Rámutat a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a 114. § (1) bekezdés b) pontjában felsorolt bármely magatartás jogcímet teremt a jövedéki bírság kiszabására. A megyei bíróság tehát helytállóan mutatott arra, hogy mivel a felperes volt a gépjármű vezetője, az azon lévő adózatlan jövedéki terméket ő szállította, ennél fogva az alperes határozata megalapozott és érdemben is jogszerű döntést tartalmaz. Nem adhat tehát alapot a határozatok hatályon kívül helyezésére az a tény, hogy a felperes nem állt a jármű tulajdonosának alkalmazásában, és az sem, hogy a jármű vezetésével és a szállítással dolgozhatta le a viteldíj ellenértékét, és nincs jelentősége annak sem, hogy az adózatlan jövedéki termék honnan került elő.

A felperes érvelésével ellentétben a Jöt. előzőekben ismertetett szabályai nem tartalmaznak olyan előírást sem, mely szerint a birtokost, a szállítót, értékesítőt, felhasználót kizárólag együtt lehetne felelősségre vonni. Az adózatlan jövedéki termék szállítójának felelőssége önállóan is megállapítható, és független az adózatlan jövedéki termék tulajdonosának felelősségétől.

A kifejtettekből következik, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott a tényállás tisztázatlanságára, mivel az ügy eldöntése szempontjából releváns tények az alperesnek és a megyei bíróságnak a rendelkezésére álltak. A jogerős ítélet teljes körűen megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A jogerős ítéletben megállapított tényállás iratszerű és az abból

levont ténybeli és jogkövetkeztetések helytállóak, okszerűek, törvényesek.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság az alperes javára - pernyertessége ellenére - perköltséget nem állapított meg, mivel az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, az ügy tárgyaláson kívül került elbírálásra, így az alperesnek felszámítható perköltsége nem merült fel.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2008. február 21.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró